

סלון הכפר

חג אורים שמח !!

איילון 94
נובמבר 2020

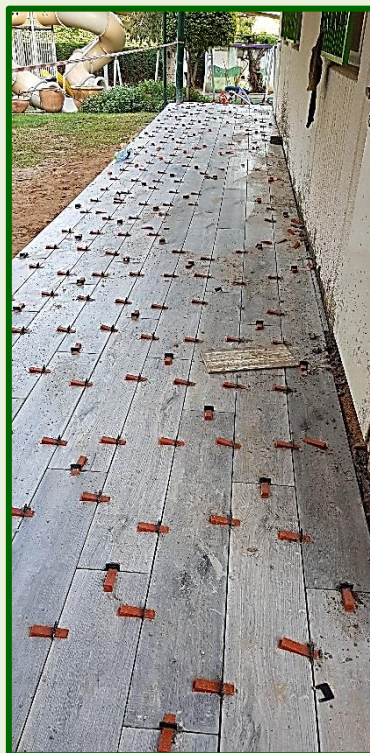
משולחן המזכיר

הוועד המקומי מעדכן את התושבים במספר פרויקטים הנמצאים על סדר יומו:

1. מבנה הכיתות

שיפוץ מבנה הכיתות במתחם בית העם נמצא בעיצומו. יצקנו רצפת בטון שלא הייתה בכיתות ובמסדרונות ואותה מרצפים. יוחלפו החלונות, יותקנו מערכת חשמל חדשה וגופי תאורה חדשים והתקרה תוחלף.

המורשת תעבור לשתי כיתות מתוך השלוש וכיתה נוספת תמשיך לשמש את חוג הקרמיקה. גם בספריה נרצף את שני החדרים שעדיין אינם מרוצפים.

2. תאורת רחובות

הוועד נמצא בשלבים מתקדמים ולקראת חתימה על חוזה עם חברה מבצעת להחלפת כל תאורת הרחובות ביישוב מתאורת נל"ג לגופי תאורת לד וזאת על מנת לחזק את התאורה לביטחון התושבים.

3. טיאוט רחובות

על מנת לשמור על ניקיון היישוב, הוועד המקומי מפעיל פעמיים בחודש רכב טיאוט עם שטיפה וזאת בנוסף לרכב הטיאוט של המועצה המגיע ליישוב אחת לחודש. בנוסף, הקפדת התושבים על שמירת הניקיון תתרום לכפר יפה ונעים.

4. תשתיות

הוועד המקומי מכין תכנית לקרצוף וריבוד רחובות נוספים ביישוב.

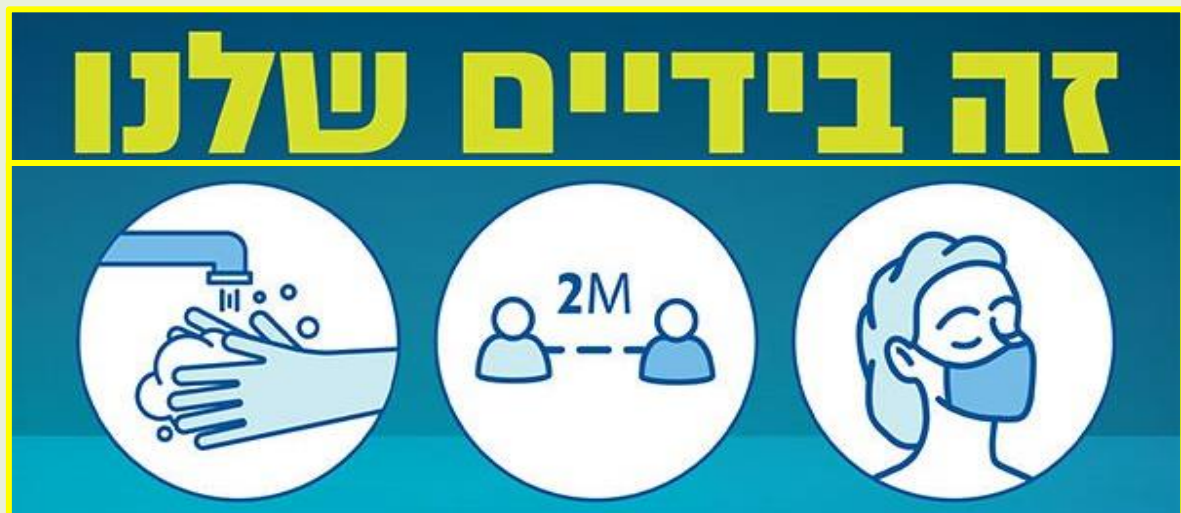

ברכות

- מזל טוב כפול לאירית ושלומי ריזמן להולדת שתי הנכדות החדשות: גאיה בת לאורי וסתיו, נוגה בת לגל וליהיא.
- מזל טוב לצילה ויחיאל נאור להולדת הנכד קאי, בן לשלי ועידן.

השתתפות בצער

- הוועד משתתף בצערה של חלי בן-יקיר במות אביה אהרון זיגלשיפר ז"ל.

הספריה הקטנה כלנית קין

כשעברתי לגור ברמות השבים לפני ארבעים שנה ראיתי ביתן קטן בחזית של כל בית. הוא היה גבוה מפני הקרקע, נישא על עמודים, עשוי מעץ או מפח מגלון שפשטו בו כתמי חלודה וסגור היטב. רק כשהקמנו שנית את משק 27 הבנתי שהמבנים הקטנים משמשים לאחסון הביצים שנאספות מהלול עד שיילקחו על ידי אגודת 'אל-על' למיון ולשיווק. בהמשך אף אנחנו בנינו ביתן יפהפה מעץ על כלונסאות יציבות עם שתי דלתות. עם השנים הרבה מאוד לולים נסגרו והמבנים הקטנים נזנחו, פורקו ונעלמו מהנוף של הכפר.

אני אוהבת מאוד לקרוא. אני קוראת מהר והרבה, לפעמים שניים-שלושה ספרים במקביל. תמיד אהבתי לקרוא וכדי להחליף ספר בספריה הייתי מוכנה ללכת ברגל או לנסוע באוטובוס לצד השני של חולון עיר הולדתי. הייתי מתייצבת בספריה בכל יום כי אסור היה אז לקחת יותר מספר אחד ואסור היה להחליף יותר מפעם אחת ביום, ולא פעם סיימתי את מחצית הספר או את כולו כבר בדרך הביתה.

לפני מספר שנים נחשפתי לפרויקט עולמי הקרוי Little Free Library, א-נשים שמציבים מבנה קטן עשוי מעץ בכניסה לביתם ובתוכו הם מציבים ספרים ומזמינים לשאול אותם. המבנים הקטנים הללו יפים להפליא, מקושטים ומזמינים. נדלקתי על הרעיון ותכננתי להציב ספריה קטנה כזאת בכניסה לבית שלנו שכן המון ספרים לנו בבית ואני קוראת ספר רק פעם אחת ודי לי, מחליפה בספריות זו של רמות השבים וזו של הוד השרון, ובשנים האחרונות קוראת בכלל בדיגיטלי באיפד ובאייפון.

ספרים הם כמו יצורים חיים, זקוקים למגע, זקוקים לידיים שיפתחו אותם, ידפדפו בין הדפים, יחושו את נשימתו של הקורא על העמודים, את הדמעות שיטפטפו על דפיו, ואת משב הצחוק הרועם שהכתוב מעורר. הספרים צריכים לנדוד מבית לבית, להחליף ידיים, לנסוע לטייל בארץ, לטוס לחו"ל. ספר שעומד על מדף ספרים או סגור בארון ספרים עם דלתות זכוכית, בעיני, הוא ספר מת. ולמרות כל זאת לא הגעתי לבנית הספריה הקטנה שלי.

בשנים האחרונות אפשר היה לראות ברחבי העולם וגם בארץ ספריות בכל מיני מקומות: תחנות רכבת ובתי קפה, תחנות אוטובוס וחוף הים. במקומות מסוימים הסבו את תאי הטלפון לספריות ובמקומות אחרים בנו ספריות בכניסות למבני ציבור. כי כל מה שצריך זה מדף אחד, מקום מקורה מוגן מגשם ומרוח ומעט ספרים בשביל ההתחלה.

הגיעו ימי הקורונה עם כל המגבלות והשינויים. חנויות הספרים והספריות נסגרות לפרקי זמן ארוכים ואני חזרתי אל אותו רעיון של ספריה קטנה. חיפשתי בכפר מקומות שיהיו מפוזרים כך שכל אחת ואחד לא יצטרכו להרחיק מביתם כדי למצוא ספר טוב. הסתובבתי בכפר וכבר לא נותר אפילו מבנה אחד של הביצים שהיה יכול לשמש כספריה קטנה, אך מצאתי את תחנות ההסעה לבתי הספר. קיבלתי אישור ויצאתי לדרך.

בזו אחר זו כמו פטריות לאחר הגשם יופיעו ספריות קטנות בכל תחנות ההסעה המפוזרות בכפר. בכל ספריה קטנה יהיה מדף עם מבחר ספרים לגילאים שונים. הכל מוזמנים לחפש ספר

בבית, לשים אותו בספריה הקטנה ולשאול ספר. אפשר להחזיר את אלה שנקראו או להחזיר ספרים אחרים. אפשר להחזיר למקום ממנו נלקחו או להחזיר לספריה קטנה אחרת. כל ספריה היא להשאלה חופשית ועושר ומגוון ספריה תלוי בא-נשים מהכפר.

אני אעבור בספריות לעתים קרובות לבדוק מה שלומם ומצב בריאותם של הספרים. אחליף ואעשיר את המלאי. בכל חודש אכתוב בעלון הכפר את 'הפינה הקטנה על הספר' ביקורת/סיפור/המלצה על ספר אחד. אני מזמינה אתכם להכניס לספר בעמוד הרלוונטי פתקים קטנים עם ציטוטים מתוך הספר שדיברו אליכם או דפים גדולים עם ביקורת/המלצה על הספר (שכן ספרים מעוררים אצלנו רגשות ומחשבות שאפשר לתקשר אותם ועדיין אני חושבת שאסור לכתוב בתוך ספר). וגם טמנתי בכל ספר סימניה מאוסף הסימניות העצום שלי ואני מזמינה אתכם גם לשים סימניה בספר שאתם מביאים לספריה הקטנה (שכן חונכתי שאסור לקפל את פינות הספר מה שנקרא לעשות אזני חמור).

מי שיש לו ספרים לתרומה להרחבת הספריות הקטנות מוזמן ליצור אתי קשר:

בוטסאפ 054-6302336 או במייל Calanit.cain@gmail.com

אני אבוא לאסוף אותם באהבה.

הספריה הקטנה לכל בית

ע"א ספר - קחו ספר

קריאה נעימה!

הפינה הקטנה על הספר

כלנית קין

בשבע השנים האחרונות, לפני מותה, בראש השנה, נהגתי לפקוד את סבתי לביקור של שעתיים – שלוש בכל יום ראשון בבוקר עת הייתה המטפלת שלה יוצאת ליום חופש. בכל פעם שנכנסתי למטבח דרך הדלת האחורית היישר מהחצר, הייתה היא נוזפת בי על איחורי. לא היו עוזרים לי טיעוני, שהיה עליי להוציא את ילדי לבתי הספר ולנסוע דרך כל הפקקים של השרון ואלה של כביש 4 בואכה חולון. היא בשלה, שהרי סבתא קמה מוקדם מאוד בבוקר, המטפלת יצאה אף היא עם שחר וסבתי נותרה לבד בבית.

נהגתי לקחת אותה לטיולים ברחבי עיר ילדותי חולון שהפכה בעשורים האחרונים לעיר גדולה – ממש כך. והיא שיותר משבעים שנה חיה בעיר הזאת הייתה נפעמת מכל המקומות הלא מוכרים לה. במיוחד הפארקים וגני הסיפור, שפקדנו בכל ביקור שלי בעיר. היינו מטיילות בשבילים המוצלים בקיץ ומחפשות את הספסלים עם השמש בחורף. צועדות מעדנות או יושבות וסבתא הייתה מספרת. המון סיפורים היו לסבתא, ובכולם עבר דוק של עצבות – דוק של בדידות נוראית.

הספר 'אמא של ג'ניס' אף הוא נגוע בדוק הזה של הבדידות. תחושה עמוקה של היות האדם לבדו למרות מי שנמצא סביבו. הלבד הוא מוקד הקיום, שמדי פעם נקטע על ידי פגישות עם אנשים שונים. אין זה חשוב אם לאדם יש משפחה או שננטש על ידי משפחתו. כמאמר השיר:

**"לא טוב היות האדם לבדו
אבל הוא לבדו בין כה וכה.
והוא מחכה והוא לבדו
והוא מתמהמה והוא לבדו.
והוא לבדו יודע
שגם אם יתמהמה
בוא יבוא"
(נתן זך ז"ל).**

יחד עם זה בספר מצויה תחושה חזקה מאוד של רצונו של כל אדם ואדם להשתייכות. רצון עז וחזק, לעיתים נואש, למצוא נפש אחרת לחלוק איתה את רגעי הבדידות, ואת כל מה שכל אחד עושה בכל יום ובכל שעה של חייו כדי לברוח מהבדידות וכדי למצוא רגעים בודדים של אושר.

סבתא שלי התייתמה מאב בגיל ארבע. אימה נישאה שנית ועברה לעיר רחוקה. רכוש המשפחה הולאם בעקבות המהפכה ברוסיה וסבתי נלקחה על ידי סבתה לארץ ישראל. בארץ היא גרה בירושלים בבית שסבתה בנתה, ונלקח משום שהמשכנתא לא שולמה בזמן. עברה לתל אביב ונישאה בגיל שבע עשרה. בסביבות גיל שלושים והיא אם לשלושה ילדים, הם עברו להתגורר בחולון, שהייתה בראשית הקמתה. נולדו לה נכדים ונינים. היא חיה עם סבי שנים ארוכות ונפטרה בגיל תשעים ושבע.

ועדיין, בכל פעם שנפרדתי מעליה היא הייתה מזכירה לי, שלא אשכח לבוא בשבוע הבא ושלא אאחר, שהרי אני יודעת שהיא מרגישה... כל כך לבד.

אמא של ג'ניס, מאת: סוזן אדם

הידד למתנדב אלון ראמון

עלון הכפר מופץ לתושבים בעקביות ראויה לשבח כמעט שמונה שנים תמימות.

יום אחד, בשלהי שנת 2012, קם לו שי סטרשנוב, הגה, יזם, בא והציע והתעקש והוביל בנחישות עתירת חזון ללידתו של "עלון הכפר" תוך שהוא מרכז ומלהיב לאתגר צוות היגוי בדמותן ובדמותם של עילית פרבר, הדס אביסדריס, גונן ישר, אנוכי ושי כמובן. חיש מהר נרתמו לעניין הוועד ככלל ואריאלה בפרט והגיליון הראשון בקע לו ויצא לאור בפברואר 2013. מאז הוא מלווה את התושבים באורח סדיר מידי סוף כל חודש בחודשו ומשוגר אחר כבוד אל תיבות הדואר, האלקטרוניות בעיקר והפיזיות למזער.

אני מוצא לנכון לבטא פירגון מיוחד לאחד החברים, תושב ותיק ופעלתן - ולהעלות על נס את תרומתו הציבורית המצטברת ארוכת השנים של גונן ישר, הן כחבר ועד מאד פעיל לשעבר והן כאיש מוביל בצוות ההיגוי של עלון הכפר לצד עוד שלל התנדבויות שלו במרחב ההומני של עזרה לזולת.

בצנעה, בחריצות רבה, במסירות, בדיוקנות, במקצועיות וברגישות אישית ויישובית כשהאתיקה נר לרגליו, מטפל גונן בעלון מאחורי הקלעים, מבטיח תקינות שפה ולשון, איות, ניקוד ותחביר. הוא עירני לכל ניואנס ומסב את תשומת לב הכותבים לעניינים הראויים לכך, תמיד בזמן ובמקום ותוך היענות מיטבית מחויכת ונעימה.

כל אלה ועוד, כתף אל כתף עם אריאלה ה"מפיקה בפועל" והמעצבת שגם היא ראויה כמובן לתודה והערכה על תקתוק העלון מיום היווסדו והוצאתו לאור בדיוקנות מוקפדת נטולת דילוג ולו על גיליון אחד.

רבים מאיתנו רגילים לראות את גונן צועד בסך ואץ ברחובותינו, מידי יום ביומו, עם תמי (מתנדבת מופלגת בפני עצמה אף היא) באדיקות ספורטיבית מופלגת ומרשימה ובקצבים שמעלים דופק אצל הצופה. לפחות כשאני הצופה.

כ- 600 משפחות דרות ברמות השבים, כמעט ח"י מאות תושבים. מספר המתנדבים לכל מיני ענייני ציבור קטן יחסית והם תורמים את תרומתם בלב חפץ, הן בוועד ובוועדות, הן בארכיון ובספריה, הן בעמותות בית הכנסת והבריכה והן בחגים, באירועים ושות'. כמובן עוד תחומים ועוד התנדבויות של אנשים לדברים חשובים שבין האדם לחברו, האדם לבעלי חיים, הן בישוב והן מחוצה לו.

מכל המעטים הללו, בחרתי, ככה בהתקרבתנו לעלון ה- 100, לציין את פעליו היפים של גונן.

ואם בעלון כבר עסקינן, רזה בואך כחוש הוא למדי יש לומר ודומה שהולך ומצטמק מעת לעת, ובמקום להיות סוג של בטאון קהילתי אותנטי הוא ממלא תפקידו נאמנה כלוח מודעות בעיקר, עם שכבה דקה יחסית של תכנים שרובם מבית היוצר של קומץ משקיענים קבועים למדי מהזן של דב זהר המשורר והצלם, מיכאל רוטשילד מאתגר ההתעמקות והמחשבה, ענת קבילי המעדכנת תדיר בענייני הבריכה, רכזי הנוער המשתפים בסיפורי התנועה והצוות הנפלא של הארכיון והמורשת האמון על הבזקי העבר העשויים היטב ועל סיפורי חיים מכבדים ומרגשים אודות מי שאינם עוד.

פה ושם בלבד בוקעים נצנוצים ספורים של כתבות תושבים. נכון, יש פייסבוק ורשתות.. אבל יש האומרים שקשה למצוא תחליף נאות לתחושת העלעול, גם אם היא אלקטרונית..

כמה יפה עשוי להיות אם יותר תושבים יכתבו וישתפו מעל דפי העלון, מחשבות, רעיונות, הצעות ועמדות הקשורות לשוב ולקהילה, כמו גם צילומים ומרחב ביטוי שעשוי לקדם היכרות וקהילתיות ולו כזית - מבית היוצר של תושבים צעירים ומבוגרים, חדשים וותיקים.

תאובת און ישר

כמי שמופקד על הפקת העלון ביחד עם אריאלה, אני חש אי נוחות רבה לפרסם בו את רשימתו המחמיאה של אופיר. עם זאת, חופש הביטוי נותר ערך עליון גם במצב מביך זה, ולכן הדברים רואים אור. אני מודה לאופיר על מחמאותיו (המוגזמות) ואמשיך בשמחה לעשות במלאכה.

עדכון נוער

ועדת הנוער וענבר וינמן - רכלת הנוער

תושבים יקרים,

חודש ראשון לפעילות בלתי פורמאלית פרונטלית, סוף כל סוף נפגשנו עם החניכים. לשמחתנו מועצת דרום השרון הבינה כי קיימת חשיבות עליונה למפגשים החברתיים והתירה לנו להתחיל בפעילות ובפגישות במרחבים הפתוחים. אין ספק שראינו בעיניים של הילדים את הצמא למפגשים וגם המדריכים היו נרגשים.

אנו שמחים לבשר כי התחדשנו ברכות חדשה, ונמרצת, בת הכפר, ענבר וינמן, אנו מאחלים לך בהצלחה בתפקיד ומשוכנעים שהיא האדם הנכון למקום החשוב שלנו.

ומה היה לנו החודש:

ילדי שכבת ח' התנדבו בקטיף עגבניות אצל החקלאי ווייס. הילדים התרגשו מהעבודה החקלאית וגילו כי מאוד קשה לחקלאי להרוויח כסף ולהתמודד עם פגעי מזג האוויר, בשל הגשם שירד קודם לקטיף ניזוקו חלק מהעגבניות – מציאות חיים.

נפרדנו מנדב מנדיל שליווה אותנו כרכז הדרכה וסייע לנו מספר חודשים. אנו מודים לנדב ומאחלים לו גיוס מוצלח!

התחלנו בעבודות לקראת חג המעלות

השנה חג מעלות יהיה בפורמט אחר בהתאם למגבלות התקופה. לנוכח העובדה שלא ניתן לזמן את כל הכפר ולהיפגש כבימים עברו, החלטנו שלא ניתן לקורונה לשנות לנו לחלוטין את המסורות היפות שלנו ולא נוותר על אירוע הפתיחה לשנת הפעילות, הלא הוא חג המעלות.

אנו עובדים במרץ על תפאורה מרשימה ומבנים מחנאיים וכן על תכנים, נושא החג השנה "פעם והיום".

התוכנית תצולם מבעוד מועד ותשודר בלייב לכלל התושבים באמצעות קישור

שישלח ביוטיוב ב - 5.12.2020.

במסגרת פעילות התנדבותית של שכבת ז' – פעילות המכונה "רביעי חברתי", נפגשו ילדי השכבה עם ותיקי הכפר באוויר הפתוח במטרה לחבר בין הדורות. אנו מאמינים שהן הוותיקים והן הצעירים השכילו לקחת את המיטב ממפגשים אלו.

ומה הלאה:

1.12.2020: פעולת שכבה ג' ראשונה. פרטים ימסרו להורי השכבה.

5.12.2020: שידור חג מעלות בלייב בערוץ היוטיוב.

14-15.12.2020: הפנינג חנוכה בהובלת שכבת ח'. פרטים ימסרו בהמשך.

במהלך החג יחלק הנוער סופגניות לוותיקי הכפר.

בנוסף, במהלך החג יעברו בני הנוער ויחלקו את השי שחולק לתושבים בראש השנה – לתושבים אשר טרם קיבלו.

**הנוער מעוניין לקחת חלק בעבודות חקלאיות
ולסייע לתושבים בכפר אשר אינם מצליחים לקטוף את הפרדסים
ואת פירות ההדר שברשותם.**

תושב אשר מעוניין בעזרה מוזמן לפנות למי מחברי ועדת הנוער או לוועד.

מאחלים לכולנו המשך פעילות מוצלחת!

נעים להכיר – רועי לוטם

סיפור של קונדיטוריה בימי קורונה

לרועי עבר עשיר הן בתחום העשייה הקולינרית והן בתחום העשייה החברתית. מסיבות בריאות הורד הפרופיל שלו ובגלל הקורונה גם מועד ההתגייסות בהתנדבות נדחה, וכך מתחיל סיפורו:

לאחר חודש של סגר, שבו ישבתי בבית מובטל, מה שלא מאפיין אותי, כי העניין והפעילות מאוד חשובים לי, יצרתי קשר עם חברה מהישוב, ליאת מלמוד, וביחד חשבנו מה אנחנו עושים עכשיו. היא ידעה שיש לה חצי שנה עד לתחילת לימודיה בטכניון ולי לא היה ברור בכלל מה קורה איתי. ... לאחר התלבטויות וסיעור מוחות שבהם חיפשנו משהו שיעניין אותנו, בחרנו בכיוון של דברי מאפה, ... החלטנו ללכת על הקצה העליון של עוגות ביתיות, וקראנו לעסק "מאפיית בוטיק". ... ניסינו להוסיף לזה ערך מוסף, ולכן החלטנו על מאפיית בוטיק חברתית. למה חברתית? כי על כל שלושה מוצרים שאנשים יקנו מאיתנו, נתרום מוצר לאוכלוסיית היעד של סבים וסבתות בודדים, ...

#מתכוני סבתא

קניה שעושה טוב.

לאחר חודש של איסוף מתכונים, הבנו שמרביתם יהיו מתכוני סבתות, והחלטנו לקרוא למאפייה "מתכוני סבתא". ... וכך הקמנו בחודש מאי, ... את "מאפיית הבוטיק החברתית - מתכוני סבתא". פתחנו עמוד פייסבוק ופרסמנו תפריט מצומצם שכלל כעשרה מוצרים (עוגות שמרים, עוגיות שוקולד צ'יפס, עוגיות פקאן, עוגת גבינה וכו'). לכל מוצר ניתן שם של סבתא, לדוגמא קראנץ' חוה, עוגיות שוקולד צ'יפס מימי, וכו'...

שני היזמים הצעירים

... הקפדנו מאוד על רמת האפייה, שיפרנו את כל המתכונים עד שהגיעו לרמה הנדרשת. שאפנו לייצר משהו שונה מהעוגות הנמכרות במאפיות בהוד השרון. לקחנו מחיר גבוה מזה המקובל במאפיות, גם כי על כל שלושה מוצרים תרמנו אחד וגם כי לדעתנו נתנו מוצר שווה לגמרי עבור התוצר, ואנשים באמת התחילו לקנות.

¹ הרשימה לקוחה מריאיון שקיימה תמר ישר עם רועי לוטם, בן 20, ב-20 בספטמבר 2020. בגלל מגבלת גודל הרשימה, הטקסט מקוצר מאוד. הריאיון המלא שמור בארכיון.

הרעיון היה שאנשים יזמינו לעצמם עוגה מהבית לסופשבוע באמצעות האינטרנט, ובכך יעשו מעשה טוב... בהתחלה ההיקף היה קטן, קנו 50 מוצרים, אז תרמנו 17 עוגות. ביום שישי לקחנו רכב של אחד ההורים, ארזנו הכל בשקיות עם פתקאות לכל אחד, ומה שהצריך קירור הכנסנו לצידניות.

בתחילה אזור החלוקה הוגבל לשרון ולת"א, ולאט לאט הטווח התרחב עד לנתניה בצפון ונס ציונה בדרום. לקראת סוף חודש יולי, פורסמה כתבה בעיתון מקומי ועלינו לאייטס בטלויזיה. וכך, ביום אחד, ברגע האחרון עלה מספר ההזמנות מ- 50 ל-300! פשוט לא ידענו איך להתמודד עם כמות כזו!

#מתכוני סבתא

עוגות פס.....54

❶ קראמבל רינה
קראמבל עם מילוי תפוחים עשיר ומפנק

❷ גבינה רותי
בסיס חמאתי ועוגת גבינה קרמית ונימוחה

❸ קראנץ חוה
קראנץ שמרים עשיר במילוי לבחירה (שוקולד/בואנו/לוטוס-שוקולד לבן/קנמון/חלבה/שוקולד-חלבה)

❹ גזר-אגוזי מלך יעל
עוגת גזר ואגוזי מלך מחובלת וריחנית עם גלייז גבינה ממכר

❺ מוס אפויה יפה
עוגת שוקולד עם ליבת מוס מריר וקרם אגוזי לוז. ללא גלוטן.

❻ אפשרות ללא גלוטן (עלול להכיל)

❼ - אפשרות לטבעוני

להזמנות: רועי - 0548024345

#מתכוני סבתא

תפריט מלוחים

שבוללי הגבינה של שרון
שבוללי בצק אווריריים במילוי מבחר גבינות שוק

44ש"ח

הפסטולינו של ביאנקה
בצק שמרים מפנק במילוי פסטו תוצרת בית וגבינה בולגרית

44ש"ח

❶ הפלוט של חנינה
פלוט שיפון עם תערובת זיתי קלמטה, זיתים ירוקים וגבינת חמד

6 יח' | 44ש"ח

הלחמניות של פולה
מיני-לחמניות במילוי גבינת עיזים

8 יח' | 38ש"ח | 12 יח' | 56ש"ח

כדורי הזיתים של רחל
חטיף מפנק של זיתים עטופים בבצק

20 יח' | 36ש"ח

❶ אפשרות ללא גלוטן (עלול להכיל)

❷ - אפשרות לטבעוני

להזמנות: רועי - 0548024345

לכל מוצר ניתן שם של סבתא

לאותו השבוע, גייסנו את כל מי שיכולנו, הורים, סבים וסבתות, משפחה, והם עזרו לנו לאפות ולשלוח את המוצרים. בשבוע שאחרי, גייסתי עובדים שיאפו ושליחים, ומאותו הרגע עסקתי בעיקר בניהול עובדים, ניהול אפיה וכספים. העבודה, שהתבצעה עד אז במטבח בביתה של ליאת, עברה עכשיו למרתף בביתנו, ... שצויד בהתאם לביקוש.

השקעתי גם זמן בפיתוח מוצרים חדשים. כל שבוע הצענו מוצר או שניים חדשים, כי חייבים להמשיך. ... במהלך החודשים התפריט כלל: מלוחים, עוגיות ועוגות מסוגים שונים. ...

באשר לתרומה לקהילה, ... הודות לשיתוף פעולה עם פעיל חברתי תרמנו למגוון אוכלוסיות של מבוגרים, למועדוני יום של סבים וסבתות בודדים, למעונות של ניצולי שואה ולמחלקות סגורות בבתי חולים פסיכיאטריים. הערכתי שכמו שאני נהנה לקבל אוכל מפנק וטעים, גם אחרים ישמחו וזה יכול להאיר אותם ולשמח את ליבם. בעזרתו הגענו למשל בט"ו באב לקשישים בודדים ברמת גן, שלא יצאו מביתם בשל הקורונה. ... גייסנו עשרים מתנדבים ועשר מכוניות, וחילקנו 170 עוגות

... תרמנו עוגות גם למועדונים שהיו חשובים לנו כמו ל"מרכז לילדים עם צרכים מיוחדים", ובראש השנה תרמנו עוגות גם ל"אגודה למען הלהט"ב", למשפחות קשות יום... בשבוע האחרון שלנו, שהיה בראש השנה, סיפקנו 110 הזמנות, 500 מוצרים. זה היה מטורף לחלוטין. שליחים חילקו את הסחורה למספר רב של ישובים בין נתניה, לראשל"צ ונס ציונה.

לפני שלושה שבועות התקשרו אלי מהצבא והודיעו לי שאני מתגייס... הבשורה תפסה אותי ברגשות מעורבים. מצד אחד המפעל המטורף הזה שעבדנו עליו חמישה חודשים ייסגר, אבל גם מאוד שמחתי כי חיכית לזה ומאוד נלחמתי שיתנו לי לשרת...

לסיכום, זו הייתה חוויה מטורפת לחלוטין, ...הצלחנו להגיע להמון מקומות ושימחנו למעלה מאלף וחמש מאות סבים וסבתות בודדים. זו הייתה חוויה מאוד מלמדת ואושר גדול לעזור לאחרים ולקבל משוב באמצעות תמונות, הודעות כתובות או שיחת טלפון.

...שמחנו גם שאפשרנו לאנשים שרצו לתרום, לממש את רצונם בקלות ולמטרה מאוד ברורה.

המוצרים מוכנים למשלוח

הצילומים נמסרו באדיבות משפחת לוטם או הורדו מהפייסבוק של רמות השבים.

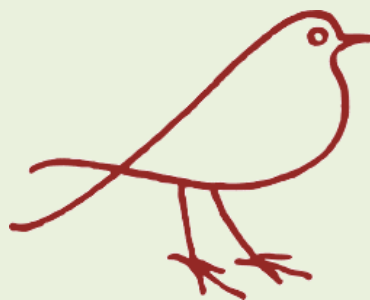
פגשתי צפור רב להר

החבטה היתה רבה
היה חמים בתחילה
עד לרעידה הראשונה
נהיה קר

תמונת המשפחה הבליחה
בהבזק פנתה מקומה
אל שחור שמי התבלת
אל שמש מסננת מעין חותמת

הכבדה החלפה בציפה
רחפנית שכזו, מעין תנומה
הפאב לנשיקה חמימה

פגשתי צפור עסוקה

נופי רמות השבים רה להר

בתרנאול אפילו רלי אחייק

ה3טרפו אקבוצת הוואטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות <<

<https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5>

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד

לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות.
אין אפשרות להגיב בפורום רחב

